

7 ΜΑΪΟΥ 2021

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

† Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱεροῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

* * * * *

Ο ΟΡΘΟΣ

Λαβὼν ὁ ἱερεὺς εἰς χεῖρας τὸ θυμιατήριον, ἴσταται ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης, καὶ θυμιῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει ἐκφώνως· Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῶ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ψάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος π̄ ᾠ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος π̄ ᾠ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρις ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἐξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς, γεγονωτέρα φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ ὁ χορός·

ζωὴν χαρὶς αὐτῷ μενομήνη οὐρανός

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Εἰρημῶν εἰς η', καὶ τῆς Θεοτόκου εἰς στ' [ἢ εἰς δ' καὶ δ'].

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος ᾠδῆς Παφ

ὠδῆ α'

Αναστασεως ημερα λαμπρυνθωμεν λα

οι Πασχα Κυριου Πασχα εκ γαρ θα
 να του προς ζωην και εκ γης προς ουρανον Χρι
 στο ος ο Θεος ημας διι εβι βασεν
 επι νικιον ααδοντας (δίζ)

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Καθαρθωμεντας αισθησεις και οψομεθα
 τωαπροσιτωφωτι της Αναστασεως
 Χριστον εξαστραπτοντα και χαιρετε φασκον
 τατρανωως ακουσομεθα επι νικιον αα
 δοντες

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ουρανοι μενεπαξιως ευφρανεσθωσαν
 γηηδεαγαλλιαασθαεορταζετω
 δεκοσμος ορατος τεαπας και αο
 ρατος Χριστος γαρ εγηγερται ευφροσυνη
 αιωωνιι ος

Εἶτα τῆς Θεοτόκου, οὔ ἡ ἀκροστιχίς:
Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νυν πη γαισαις μοι Παρ θε νε Θε ο το κε πη
γη χα α ριν δι δα σα λο ο γα ως α νυ
μνη σω σα πη γην την βλυ στα νσαν ζω ην και
χα α ριν πι στοις συ γαρ ε ενυ πο στα τον Λο γον ε
πη η γα α σας

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ια τρει ον υ περ φυ σιν ο να ος σα σε μνη
δει ει κνυ ται πα σι Κο ο ρη εκ γαρ θα να τσ
προ φα νης τς προ στρε χον τας πι στς σα φω ως α
νι στα και πα α σι ι την αφθονον α να βλυ ζει
γλυ κυ υ τη η τα

Δόξα.

Κα ταρ ρε εις ου ρα νο θεν α κε νω τως η
μιν χα α ρι τας ον τως μο ο νη τον γαρ τυ
φλωτ τον τα ποι εις α να βλε πειν προς το φως βορ

βο ο ρω και νω φω νη η σα α σα α νωθεν
περ εν νοιαντω Λε ε ο ον τι

Καὶ νῦν.

Η κοι νη φι λο τι μι α τβ ρο τει ου σεμ
νη Χαι αι ρε Μα ρι α Χαι αι ρε ο γαρ των
ο λων ποι η της ε πι σοι ως περ στα γων κα
τε ε βη σα φως Πη γη ην σε ε α θα να τον
να δει ξαςθε ο ο νυ υμ φε

Καταβασία.

Α να στα σε ως η με ρα λαμπρον θω μεν λα
οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα
να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
πι νι κι ον α α δο ον τας

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μασι ζω

ην χαρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἀγιορειτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τησας και τοις εν τοις μνημασι ζω

Πα ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ἵτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.
ὠδὴ γ'

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α

γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι

ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν

ω στερε ου ου με ε θα (δίζ)

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νυν παντα πεπληρωται φωτος σου ρα νος τε και
γη η και τα κατα χθονια εορταζετω
γουν πασα κτισις την εγερσιν Χριστου εν η
εστερεωωται

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χθες συ νεθρομηνησιν Χριστε συ νεγειρομαι
ση ημερον ανασταντισι σου νεσταυρουμη
σιν χθες αυτος μεσυνδοξασον Σωτηρ εν τη
βασιλειαι σου

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωτεινον σεαγιον ναον τδ Δεσποτδ
των ολων Κοορηεπισταμαι και αφθαρ
σι ασπη γην του υδωρορρεουσιν Χριστον
εξουποτιζοομεεθα

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οσην χαριν Δεσποινα Πηγη Αυτοκρατορι

δι δως ου ου ρων την προ ο δον ε πε χο με
 νην δει νως τσ λι ι θσ υ πο στα σιν φρι κτην τω
 υ δα τι λυ υ σα α σαν

Δόξα.

Ρ ε ει χα ρις αφ θονος εκ σθ θε ο το κε Παρ
 θε νε χυ υ δην πη γα ζσ σα χω λοι σκιρ τω
 σιν εν σοι λε πρω ων κα θα ρι ζε ται πλη θυς και
 δαι μονες πνι ι γο ον ται

Καὶ νῦν.

Ο λοις νε μεις ι α σιν πι στοις βα σι λευ σι δη
 μο ταις και πε ε νη σιν αρ χου σι πτω χοις πλσ
 σι οις κοι νως το υ υ δωρ προ χε ου σα Πη γη
 α ποι κιλον φα αρ μα α κον

Καταβασία.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
 γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι
 ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν

ω στερε ου ου με ε θα

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἀγίορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω

Πα ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, χύμα.

Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

Ἦχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες, ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητῆς, Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθειγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις

εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Εἶτα, Κάθισμα τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Τ ἦν α ε ε να ον κρη η νην και ζω η ραν
την πη γα α ζσ αν ρει ει θρα θει αν Πη γην συμ
φω ω νως αι νε σω μεν οι την χα ριν αι τσ με νοι
καθ ε καστην βρυ υ ει και γαρ τα ι α μα τα
πο τα μων τα ρευ μα τα δει κνυ σα ε λα χιστα
θεν κα τα χρε ος προ σι ον τες εν πο ο θω
πι στω ως α ρυ σω με θα εκ Πη γης α νε ξαν τλη
τον ρω σιν ον τως α α θα να τον
σαν σα φως των ευ σε βων τας καρ δι ασ και χει λε
σιν εκ βο ο η σω μεν συ ει ει των πι
στων το παρα μυ υ θι ι ον

Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ Ϛ' ᾠδαὶ τῶν κανόνων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Πα ρ

ᾠδὴ δ'

Ε πι της θει ασ φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ

βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
 σφορον αγ γελον δι α πρυσι ως λε γοντα ση με
 ρον σωτη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη Χρι
 στος ως παν το δυ υ να α μος

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Α ρ σεν μεν ως δι α νοι οι ξαντην παρ θε νευ
 ουσαν νη δυν πε φη νε Χρι στος ως βρο τος δε α
 μνο ος προση γο ρευται α μω μος δε ως α γευστος
 κη λι δοςτο η με τε ρον Πα α σχα και ως Θε
 ος α λη θης τε λει ος λε ε λε ε κται

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ω ς ε νι αυ σι ος α μνος ο ευ λο γου μενος
 η μιν στε φανοςχη στος ε κου σι ι ως υ περ
 παντων τε θυται Πα α σχα το κα θαρ τη ρι ον και
 αυ θις εκ του τα φου ω ραι αι ος δι και ο
 συ νης η μιν ε λαμψεν η η λι ι ος

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ο θε ο πα τρω μεν Δαυ ιδ προ της σκι ω δης κι
βω του η λα το σκιρ των ο λα ος δε του Θε ου
ο α γι ος την των συμ βο λων εκ βα σιν ο ρων
τες ευ φραν θω μεν εν θε ε ως ο τι α νε ε στη
Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμῶς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υ περ την ψαμ μον α λη θως και τας στα γο νας υ
ε των πε φυ κε Παρ θε νε τα πλη η θη της πη
γησ των ερ γων σα α κα τα παυσ τως ρε ον τα α πα
σαν ε πι χθο να πλσ σι ι ως παν τα νο σθ εν τα δει
νωσ τα χος ι ω ω με ε να

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κ α τα σχε θεν τα γυ ναι κος υ πο καρ κι νσ τον
μα ζον υ δωρ ε πι χει ται Παρ θε ε νε της Πη
γησ σ Δεσ ποι να και πα ραν τι κα πε πανται πα θη θα
να τη φο ρα τω ρει ει θρω και ο καρ κι ι νος ορ

θα βαι νειν ε γνω ω ρι ι σεν
Δόξα.

A κα τα νο η τον εν σοι και υ περ φυ σιν το
πρα χθεν ε νε στι σα φως Θε ο το ο κε το γαρ
υ δωρ γι νε ται το της Πη γης σι α μα νο σων
θα να τη φο ρων ε ναν τι ι ον ο περ η φυ υ
σις σα φως οι δενου δε ε πο ο τε
Καὶ νῦν.

A ει θανα τοι με ο εχ θρος ταις ε νη δο νοις
προ σβο λαις Δεσ ποι να Πη γη Θε ο το ο κε μη πα
ρι δης προ φθασον η τα χι νη βο η θει α τς τς
δε των πα γι δων με λυ υ τρς ι να υ μνω ω σε α
ει την πο λυ υ μνη η τον
Καταβασία.

E πι της θει ας φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ
βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
σφο ρον αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γοντα ση με

ρον σωτη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη Χρι
στος ως παν το δυ υ να α μος

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω

Πα ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ᾠδὴ ε΄. Τῆς ἑορτῆς.

O ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν

τι μου ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
 σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
 η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα (δίς)

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τ ην α με τρον σου ευ σπλαγ χνι αν οι ταις του
 Α δου σει ραι αις συ νε χο ο με νοι δε δορ κο τες
 προς το φως η πει γον το Χρι στε α γαλ λο με νω
 πο δι Πα σχα κρο τῶν τεσ αι ω ω νι ι ον

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Π ρο σελ θω μεν λαμ πα δη φο ροι τω προ ι ον
 τι Χρι στω ω εκ του μνη η μα τος ως νυμ φι ω και
 συ νε ορ τα σω μεν ταις φι λε ορ τοις τα ξε σι Πα
 σχα θε ου το σω τη η ρι ι ον

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Α λθ με να Κο ρη Παρ θε ε νε τα της
 Πη γης σῶ τω ο ον τι τε ρα στι α κα τα πλη ητ τει

των βρο των δι α νοιαν υ περγαρυφω σιν πε φυ κε

παν ταςπι στως α γι α α ζο ον τα

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ι στο ρη σε πο κος το Μα αν να και Σι λω

αμ και η πε ετραπη γα α ζα σα Σο λο μων τος

η στο α την χα ριν ος τα Ι ορ δα νει α να

μα τα και η πη γη Σα μα ρει ει τι ι δος

Δόξα.

Σ τα γο νες ος Κο ρη Παρ θε ε νε αι της Πη

γης και νε κρο ον α νε ζω ω σαν υ περ λο ο γον το

πραχ θεν και εν νοιαν τα σα γαρ παν τα Πα να γνε λο

γοννι κα τοναν θρω ω πι ι νον

Καὶ νῦν.

Τ α πα θη μς Κο ρη ι α α σαις της αι μορ

ροι ας πη γη ην η ξη ρα να σα και το ρι γος της

φλο γος την α να ψιν και εκ τι κην δι α θε σιν

ου ρων δε σμα και γα στρο ορ ροι οι αν

Καταβασία.

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
τι μν ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός Ἀμὴν.

ᾠδὴ Γ'. Τῆς ἐορτῆς.

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και
συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χς πε πε
δη με ενων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους
Ι ω νας ε ξα νε εστης του τα φου (δίζ)

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φ υ λα ξας τα σημαντρα σω α Χρι στε ε ξη
γερ θης του τα α φου ο τας κλεις της Παρ θε νου
μη η λυ μη να μενος εν τω το κω σθ και α
νε ω ξας η μιν Πα ρα δει ει στας πυ λας

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σ ω τερ μου το ζων τε και α θυ τον ι ε ρει ει
ον ως Θε ος σε αυ τον ε κου σι ι ως προ σα
γα γων τω Πα τρι ι συ να νε στησας πα γ γε νη
τον Α δαμ α να στα ας εκ του τα φου

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο ι λο γοι τς Λο γω σον τως πη γην α νυ

μνθ̣ σι σα Α γνητηςσο φι ασ βυ θο ον γαρ ὡς υ περ

λο ο γον γεν νας τον κρε μα σαν τα εν αι θε ρι

τας ρο ασ καιτην γη ην ε πι υ δωρ

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υπηλθεςτην των κλι μα κων φο ραν α πει

λθ σαν συντρι βην τς ε κει σε ζω γρα α φς ω πανα

γι ι α Πη γη δια σω σα σα και λα ον υ

πο σει σμ πε πτω κο ο τος τδ δο μ

Δόξα.

Τας μη τρας α γο νς στει ρω σει το πριν δι

α λυ εις εμφα νως της Πη γης σθ το ρει ει θρω και γαρ

ως τε ε ξα σα συ παρ θε νευ ου σα τον Δε σπο την

τδ παν τος και τς το ο κς βρα βευ εις

Καὶ νῦν.

Ου λο γος ου νς ου δε γλωτ τα τον σον ε ξι

σχυ ου σιν Α γνη το κε τον ευ φη μη η σαι αλλ α σθε

νου ου σιν εν σοι και ε λεγ χε ται φι λο σο φων

το σεμ νον και ρη το ορωνκομ ψο της

Καταβασία.

Κα τηλ θες εν τοις κατω τα τοις της γης και

συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χς πε πε

δη με ενων χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους

Ι ω νας εξα νε εστης του τα φου

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω

Παην χα ρι σα α με ε νος

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ἐξ ἀκενώτου σου Πηγῆς Θεοχαρίτωτε, ἐπιβραβεύεις μοι πηγάζουσα τὰνάματα, ἀενάως τῆς σῆς χάριτος ὑπὲρ λόγον· τὸν γὰρ Λόγον ὡς τεκοῦσαν ὑπὲρ ἔννοιαν, ἱκετεύω σε δροσίζειν με σῆς χάριτι· ἵνα κράζω σοι· * Χαῖρε ὕδωρ σωτήριον.

Ὁ Οἶκος.

Ἀχραντε Θεοτόκε, ἡ τεκοῦσα ἀρρήτως, Πατὴρ τὸν προαιώνιον Λόγον, πλάτυνόν μου τὸ στόμα Σεμνή, συνεισφέρουσά με πρὸς τὸν σὸν ἔπαινον, ὡς ἂν ἀνευφημήσω σε, κραυγάζων τῇ Πηγῇ σου ταῦτα·

Χαῖρε πηγῆ, χαρμονῆς ἀλήκτου·

χαῖρε ῥοή, καλλονῆς ἀρρήτου.

Χαῖρε, νοσημάτων παντοίων κατάλυσις·

χαῖρε, παθημάτων ποικίλων κατάκλυσις.

Χαῖρε ῥεῖθρον διειδέστατον, ὑγιάζον τοὺς πιστούς·

χαῖρε ὕδωρ χαριέστατον, τοῖς νοσοῦσι πολλαπλῶς.

Χαῖρε νᾶμα σοφίας, ἀγνωσίαν ἐξαῖρον·

χαῖρε κρᾶμα καρδίας, ἀμβροσίαν προῤῥέον.

Χαῖρε κρατὴρ τοῦ μάννα ζωήρρυτε·

χαῖρε λουτήρ καὶ νέκταρ θεόρρυστε.

Χαῖρε, πορθμὸν ἀσθενείας δεικνῦσα·

χαῖρε, φλογμὸν ἀρρώστιας σβεννῦσα.

* Χαῖρε ὕδωρ σωτήριον.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ Ζ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζομεν τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἐπὶ Κωνσταντίου βασιλέως, υἱοῦ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Στίχ. Σταυροῦ παγέντος, ἠγιάσθη γῆ πάλαι,

Καὶ νῦν φανέντος, ἠγιάσθη καὶ πόλος.

Ἐβδομάτῃ Σταυροῖο τύπος πόλῳ ἀμφετανύθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκακίου.

Στίχ. Εἶπερ τις ἄλλος ἐν χορῷ τῶν Μαρτύρων,

Κάλλιστος Ἀκάκιος ἐκτμηθεὶς ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Στίχ. Ζωμοὺς χύτρας σῆς τοὺς ἰδρωτάς, Κοδράτε,
Ἄλατι τμηθεὶς αἱμάτων παραρτύεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Ἰωάννου τοῦ Ψυχαῖτου.

Στίχ. Ψυχῆς μόνης σὺ τὴν σχέσιν φέρων, Πάτερ,
Ψυχαῖτης κέκλησαι ἐνδίκως, μάκαρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μαξίμου.

Στίχ. Λίθοις ἐπιβάς Μάξιμος μεγαλόνους,
Ἀνῆλθε χαίρων οὐρανοῦ εἰς τὸ πλάτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου τοῦ Μυροβλύτου, τοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Μεγίστης Λαύρας ὁσιακῶς τελειωθέντος.

Στίχ. Νεῖλος ἄρδει νάμασι γῆν Αἰγυπτίων,
Ὁ δὲ μοναστὰς τοῦ Ἁθωνοῦ ἀρδεύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Νείλου, ἰδρυτοῦ τῆς Σκήτης παρὰ τὸν ποταμὸν Σόρα τῆς Ἑρσσίας.

Στίχ. Ἐχει Ἑρσσία Νεῖλον σεπτὸν τῆς Σόρας,
Νᾶμα νηπιτικὸν ἐκβλύζοντα τοῖς λόγοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου τοῦ Τόθ, τοῦ ἐξ Οὐνιτῶν μεταστραφέντος, νέου Ὁμολογητοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας, τοῦ ἐν Οὐίλκεσπαρ, ἐν Βορείῳ Ἀμερικῇ, κατὰ τὸ 1909 τελειωθέντος.

Στίχ. Πολλὰ μοχθήσας ὑπὲρ Ὁρθοδοξίας,
Ὁμολογητῆς Ἀλέξιος ἐκλήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ζενταζνέλι καὶ τῶν δώδεκα Σύρων πατέρων, ἰδρυτῶν τοῦ μοναχισμοῦ ἐν Γεωργία: Σχίο Μγκχίμε, Δαβίδ τοῦ ἐν Γκαρέντια, Ἀντωνίου τοῦ Στυλίτου τοῦ ἐν Μαρτκόφσκ, Θαδδαίου τοῦ ἐν Οὐρμπνιζι, Στεφάνου τοῦ ἐν Κχίρσα, Ἰσιδώρου τοῦ ἐν Σάμταβι, Μιχαῆλ τοῦ ἐν Οὐλούμπρα, Πύρρου τοῦ ἐν Μπρέτι, Ζήνωνος τοῦ ἐν Ἰκάλτο, Ἰεσσαὶ ἐπισκόπου Τσιλκάνσκ, Ἰωσήφ τοῦ ἐν Ἀλαβέρντι καὶ Ἀβίβου, ἐπισκόπου Νέκρεζι.

Στίχ. Ἀποστολικῷ χοροῦ ἰσάριθμοι Πατέρες,
Βίον μοναστῶν φέρουσι Γεωργία.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἶτα τὸ παρόν, ἐκ τοῦ πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου, μνεῖαν ποιούμεθα τοῦ θαύματος τῆς εὐρέσεως τοῦ Ἁγιάσματος τῆς Θεοτόκου, ἥτοι τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ὑπὸ τοῦ Ἁγίου καὶ θεοστέπτου βασιλέως Λέοντος τοῦ Α' τοῦ μεγάλου, τοῦ Θρακός, τοῦ ἐπονομαζομένου

Μακέλλη, οὔτινος καὶ τὴν μνήμην ἐορτάζομεν.

Στίχ. Ῥοὴ ἀγαθῶν ὡς ἐξ Ἐδέμ ἰοῦσα
Ἡ σὴ Πηγὴ εὕρηται ἐν Βυζαντίῳ.

Εἰς τὸν Ἅγιον Λέοντα.

Ἄνακτα πιστὸν τὸν Λέοντα τὸν μέγαν,
ἔστεφε Χριστὸς Οὐρανοκράτωρ Ἄναξ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου, ἐορτὴν ἄγομεν τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἄειπαρθένου Μαρίας, τῆς Ἐλαιοβρύτιδος, ἐν τῇ Ἱερᾷ, Μεγίστῃ καὶ Σεβασμίᾳ Μονῇ τοῦ Βατοπαιδίου· ἔτι δὲ καὶ μνεῖαν ποιούμεθα τοῦ ὑπερφυοῦς θαύματος αὐτῆς, δι' οὗ τοὺς κενοὺς πίθους τοῦ Δοχείου ἐνέπλησεν ἀφθόνως δι' ἐλαίου.

Στίχ. Ἐένως πλήσασα τοὺς πίθους δι' ἐλαίου,
χαρμονῆς ὠφθης Ἐλαιοβρύτις φρέαρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου, πανήγυρις τελεῖται ἐν τῷ ἱερῷ προσκυνήματι τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τῆς καλουμένης Παναγίας Τρουπητῆς ἐν Αἰγίῳ Ἀχαΐας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου, πανήγυρις τελεῖται ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ Παναγίας Χρυσοπηγῆς Χανίων νήσου Κρήτης.

Ταῖς τῆς σῆς Μητρὸς πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ὡς ἀκολούθως.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. **(τρίς)**

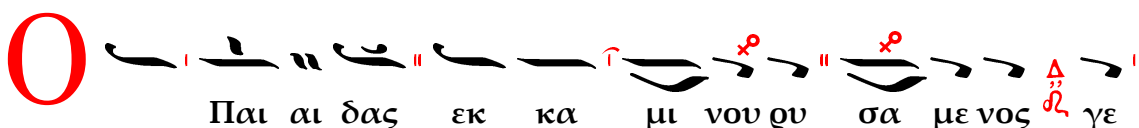

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος. **(τρίς)**

* * *

Καὶ ψάλλομεν τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ ζ'. Τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ο
Παι αἰ δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε

νο ο μενος ανθρωπος πασχειως θνητος και δι
απαθςτο θνη τον αφθαρσι ας εν δυ υ ει ευ
πρεπει αν ο μος ευ λογη τος των Πα τε ε ρων
Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Γ υ ναι αι κες με τα μω ρων θε ο φρονες ο
πι ι σω σου ε δρα μον ον δε ως θνη τον με τα δα
κρυ ων ε ζη η τουν προ σε κυ νησαν χαι ρουσαι
ζω ων τα θε ον και Πα σχα το μω στι κον σοις Χρι
στε ε Μαθη ταις ευ ηγ γε λι ι σα αν το

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Η α να α του ε ορ τα ζο μεν νε κρω σιν Α
δου την κα θαι ρε σιν αλ λη σβι ο της της αι ω νι ου
α παρ χην και σκι ρ των τες υ μνου ου μεν τον αι τι ον
τον μω νον ευ λογη τον των Πα τε ε ρων Θε ον και υ
πε ρε εν δο ο ξον

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ω ς ο ο ν τ ω ς ι ε ρ α κ α ι π α ν ε ο ρ τ ο ς α υ τ η
 η σ ω τ η ρ ι ο ς ν υ ξ κ α ι φ ω τ α υ γ η ς τ η ς λ α μ π ρ ο φ ο ρ ο υ
 η μ ε ε ρ α ς τ η ς Ε γ ε ρ σ ε ω ς ο υ ο υ σ α π ρ ο α γ γ ε
 λ ο ς ε ν η τ ο α χ ρ ο ν ο ν φ ω ς εκ τ α φ ο υ σ ω μ α
 τ ι κ ω ς π α σ ι ν ε π ε ε λ α α μ ψ ε ν

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υ δ ρ ε ε υ σ α σ θ ε ν ο σ ἄ ν τ ε ς ι α μ α τ α
 Π α α ν α γ ν ο ς ρ ε ε ι γ α ρ θ ε ι α ς εκ π η γ η ς τ ο ν γ λ υ κ α
 σ μ ο ν τ ο ν α λ η θ η τ ο ν χ ε ι μ α ρ ρ ἄ ν τ ρ υ φ η η ς ο ν τ ω ς
 β λ υ ζ ἄ σ α δι ο κ α ι π ι σ τ ε ι κ ῶ ν ἄ ς τ ἄ ς α φ θ ο ο
 ν ἄ ς α ρ υ σ ω μ ε θ α σ υ υ μ π ἄ α ν τ ε ς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ε ε ν ι ι ζ ε ι τ ἄ ς α κ ῶ ο ν τ α ς Δ ε σ π ο ι ν α
 ξ ε ε ν α σ ἄ τ ε ρ α τ α π α ν τ ἄ ς τ ἄ ς π ι σ τ ἄ ς τ ἄ ς γ α ρ α
 λ α λ ἄ ς κ α ι κ ω φ ἄ ς ὡ ς ε υ λ α λ ἄ ς δ ε ι κ ν υ υ ε ι τ ο υ
 δ ω ρ ἄ τ ἄ ς π α σ χ ο ν τ ἄ ς τ ε δ ε ι ν ὡ ς θ ε ρ α π ε ε υ ε ι κ α ι

ι α σιν χα ρι ι ζε ε ται
Δόξα.

A να α γεις εκ κα μι νων θλι ψε ων
σι ι ζσα να μα σι ξε νη εκ Πη γης
ον τας σοι Σε μνη φα γε δαι νησ λυ τω
αν θρω πος και λω βησ τον δε λε προν θε ρα πε ευ
εις και αν θρα κας κα τε ε σβε ε σας

Καὶ νῦν.

N ε α α νι δεσ και κο ραι την Δεσ ποι ναν
συ υμ παν τες αν θρω ποι πι στει εκ ψυ χης
φη μη σω μεν λαμ πρως δι α τρη σεις γαρ η η λων υ
ε λω πας και ελ κη τα πο νη ρα και ογ κω ω σεις
και πα ρα λυ τον ι α α σα α το

Καταβασία.

O Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θς το θνη τον αφ θα ρ σι ας εν δυ υ ει ευ

πρεπειαν ο μόνος ευλογητός των Πατερών

Θεός και υπερένδοξος

Xριστός ανεστη εκ νεκρών θάνατά

νάτον πατήσας και τοις εν τοις μνημασι ζω

ην χάρισα αμεένος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα}ριστός ανεστη η εκ νεκρών θάνατά

τά θάνατον πατήσας και τοις εν τοις μνημασι ζω

X^{Πα}ριστός αμεένος

Aνάστας ο Ιησους από του τάφου

κάθως προείπεν εδωκεν ημιν την αι

ωνιον ζωην και μεγαλεοοος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ᾠδὴ ἡ'. Τῆς ἑορτῆς.

Aυτη η κλητη και αγια ημεερα

η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι α
ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι
στον εις τους αι ω νας

Δ ευ τε του και νου της αμ πε λου γεν νη μα τος
της θει ας ευ φρο συ νης εν τη ευ ση μω
η με ρα της ε γε ρ σε ως βα σι λει ας
τε Χρι στου κοι νω νη σω μεν υ μνου ντες αυ τον
ως Θε ον εις τους αι ω νας

Α ρον κυ υ κλω τους ο φθαλ μου σους Σι ων
και ι ι δε ι δου γαρ η κα σι ι σοι θε ο φε γ
γει εις ω σφω στη ρες εκ δυ σμων και βο ρα και θα
λα σ της και ε ω ω ας τα τε κνα σου εν σοι
ευ λο γουν τα Χρι στον εις τους αι ω νας

Π α τε ρ παν το κρα α το ρ και Λο γε και Πνε ευ μα

τρι σιν ε νι ζο με ε νη εν υ πο στα α σε σι φυ
 σις υ περ ου σι ε και υ περ θε ε εις
 σε βε βα πτι σμεθα και σε ευ λο γου μεν εις παν
 ταςτουςαι ω νας

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θ ει ον η Πη γη η και σε βα σμι ον υ υ δωρ
 προρ ρε ει σθ Παρ θε νε υ δωρ πι κω ων γαρ το ρευ
 μα α να χαι τι ζει σφο δρωσ ε πι κλη σει
 τη θει α της χα ρι τος δι ο σε τι μω
 μεν Πη γη εις τας αι ω νας

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Π αν τες το σε πτον και ζω ηρ ρυ τον υ υ υ δωρ
 υ μνη σω μεν προ φρο νως της γαρ δυσ πνοι οι ας το ρευ
 μα κα τα χω ραν ι στα και ε λευ θε ρον ποι
 ει προς δι ε ξοδον βα βαι σων θαυ μα σι ων
 γνη Θε ο κυ η τορ

Ε υ λο γο μεν Πα τε ρα Υι ον και Α

γι ον Πνευ ματον Κυ ρι ον

Π οι ον ευ φη μη η σει Πα νυ μνη τε στο ο μα

τῶ το κῶ σῶ το ξε νον αλ λα και νῶς ο ποι ος

των θαυ μα των πη γην πε ρι βλε ψαι το και

λο γοις κρο τη σει εν ουκ ε στι τη φυ σει

σχυς τα σα θαυ μα ζειν

Κ αι νυν και α ει και εις τῶς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ο λον ε πι σοι οι τῶ θα να τῶ το κρα α τος

η φα νισται α θρο ο ον ω Βα σι λι ις και Κυ ρι

α Βα σι λε α και γαρ την α θα να τον ζω

ην συ ε πη γασας το υ δωρ το μαν να

σον εις τῶς αι ω νας

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσκυ νου μεν

τον Κυ ρι ον

Καταβασία.

Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα

η μι α των Σαβ βα των η βασι λι ις και κυ ρι α

ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε

στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν

στον εις τους αι ω νας

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μασι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μασι ζω

Πα ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Καὶ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ μετὰ τῶν μεγαλυναρίων.

ᾠδὴ θ'

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου τον ε θε λου

σι ι ως πα θον τα και τα φεν τα και ε ξα

να σταντατρι η μερονεκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου

σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε

πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλλου

Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε

εν τη ε γερ σειτου το οκουου σου

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου τον ε ξα

να στα αν τα τρι η με ρον εκ τα φου Χρι στον

τονζω ο δο την

Ω θει ας ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου

φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε

πηγ γει λω ε σεσθαι με χρι τερ μα των αι ω ω νος

Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυ ραν ελ πι ι

δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Χ ρι στος το και νον Πα α σχα το ζω ο θυ τον

θυ υ μα α μνος Θε ου ο αι ρων την α μαρ

τι αν κο σμου

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον

Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του

Θε ου και δυ να μισ δι δου η μιν εκτυ πω τε

ρον σου ου με τα σχει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω

η με ρα της βα σι λει ει α ας σου

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υ δα των α πα αν των Κο ρη υ περ κειται
 α γνη της Πη γης σθ το υ υ δωρ εμφα νως
 δω ρθ με νον α παλ λα γην νο ση μα α των δει
 νων καιταις ψυ χαι αι αι αις α πασαν την ρω ω σιν
 ως υ περ φυ σιν χε ο ο με ε νον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λ υ τη ρα των νο ο σων τον νε ον ι δθ
 Σι λω αμ της Πη γης σθ Παρ θε ε νε κα θο
 ρω μεν α παντες ομ μα τα γαρ προσ λαμ βα α νει πη
 ρος α α παντες δε ε ρω σιν α ε να α ως προς
 τη ζω η πο ρι ζο ο με ε θα

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο ι ρω σιν ζη τθ εν τες προ σδρα με τε εν τη
 Πη γη η γαρ Κο ρη Παρ θε ε νος εν οι κει
 τω υ δα τι σκιρ τα πι στων και ευ φραι αι νθ πλη θυς
 ου ου τω ως χρη η ε ξεις τω τε με ε νει την α

μοι βηντωναι τη η σε ε ων

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου της τρι

συ πο στα α του και α δι αι ρε του Θε ο τη

τοςτο κρα τος

Υ ψω θη Πη γη ης σα το υ δωρ υ περ

ου ρα νος και της γης τας α βυ υσ σης ταις ρο

αις δι ε δρα με τσ το ε στι αμ βρο σι ι α ψυ

χης νε εκταρπι στων με λι το εκ πε ε τρας και

η του μαν να δι α α δο ο σις

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω ναςτων

αι ω νω α μην

Χ αι ρε Πα ρ θε νε χαι αι ρε χαι ρε ευ λο

γη με ε νη χαι ρε δε δο ξα σμε ε νη σος

γαρ Υι ος α νε στη τρι η μεροσεκ τα φου

Ευ φραινεις Παρ θε ε νε τον Α να κτα υ περ

φω ως α να βλυ ζα σα χα α ριν εκ Πη γης

α ε να ον τω δι δα σα κα τεχ θρω ων την ι

σχυν νι ι κας α ει ει ρω σιν και ει ρη η νην και

αι τη μα των εκ πλη η ρω ω σιν

Καταβασία.

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω

με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα λιν

ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος α νε στη τρι

η μεροσεκ τα φου

Φω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου

σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε

πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα α λλου

Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε

εν τη ε γε ρ σει του το ο κου ου σου

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τησας και τοις εν τοις μνημα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ἵτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

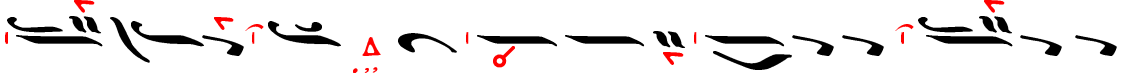
Ἵ χορός· Ἀμήν.

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

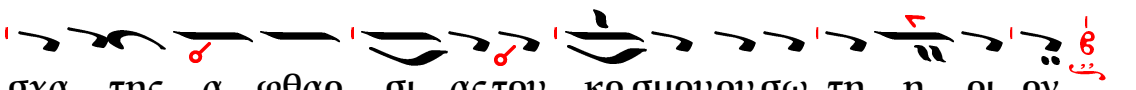
Ἐξαποστειλάριον, αὐτόμελον.

Ἦχος Δι

Σ αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα
 σι λε ευ ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα

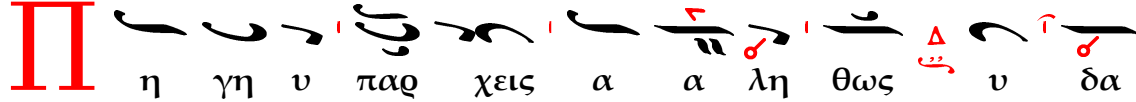
 νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ειρας ε εκφθο

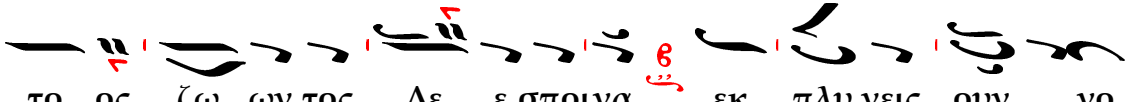
 ρας και κα ταρ γη η σας θα α να τον Πα

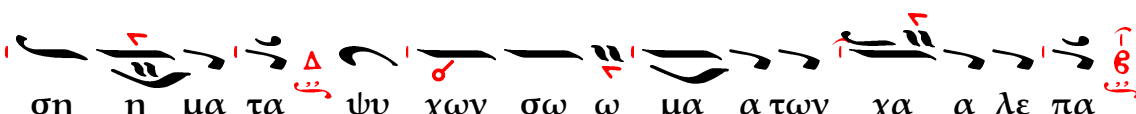
 σχα της α φθαρ σι αστου κοσμου σω τη η ρι ον

Τῆς Θεοτόκου. Ὅμοιον.

Ἦχος Δι-θ

Π η γη υ παρ χεις α α λη θως υ δα

 το ος ζω ωντος Δε ε σποινα εκ πλυ νεις ουν νο

 ση η μα τα ψυ χων σω ω μα α των χα α λε πα

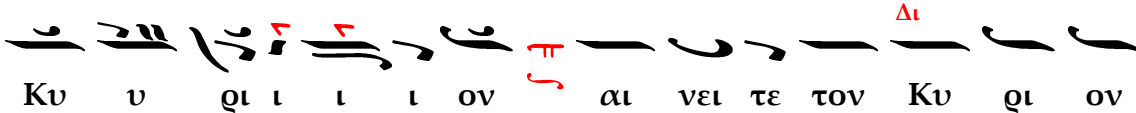
 εν τη προς ψα αυ σει μο ο νη σου

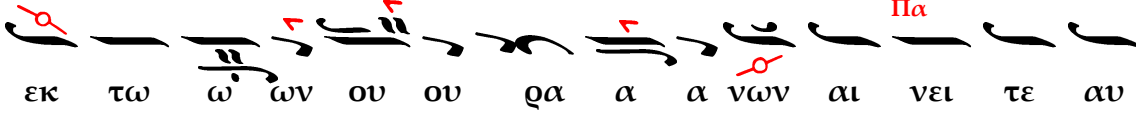
 δωρ της σω τη ρι ασχρι στον η η προ χε ε ου σα

ΑΙΝΟΙ

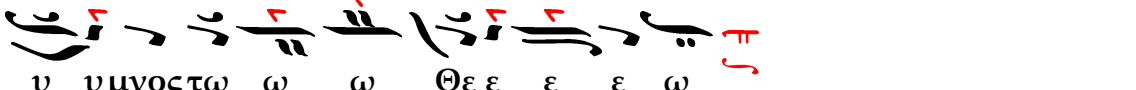
Ἦχος Πα-θ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω ω τον

 Κυ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον

 εκ τω ω ω ν ου ου ρα α α νων αι νει τε αυ

 τον ε ε εν τοι οι οις υ υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει

 υ υ μνοστω ω ω Θε ε ε ε ω

A^{Πα} ι αι νει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τε ες οι

A^{Πα} αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει

τε ε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει

εις α α αυ του σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω

Θε ε ε ε ω

Χ Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον
δοξα αυ τη

ε σται πασι τοις οσι ι ι οις α α αυ τῃ

O^{Πα} Σταυ ρος σου ου Κυ ρι ι ε ζω η και

α να α στα α σις υ υ πα αρ χει τω ω λα

ω ω ω ω σου και επ αυ τω πε ε ε ποι οι

θο ο τες σε τον α να στα αν τα Θε ον η μω

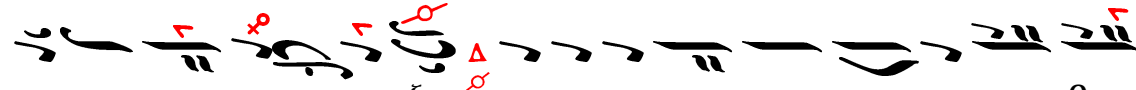
ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η μας

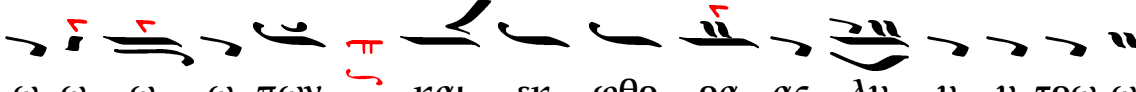
Ε

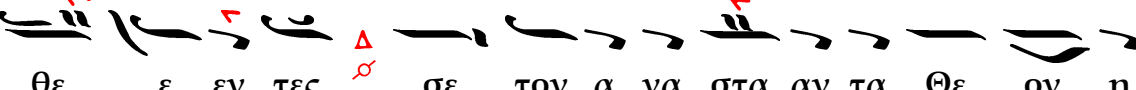
Χ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν στε

Χ ρε ω μα τι της δυ να α με ως α α αυ τῃ

H^{Πα} τα φη σου ου Δε σπο ο τα πα ρα δει ει

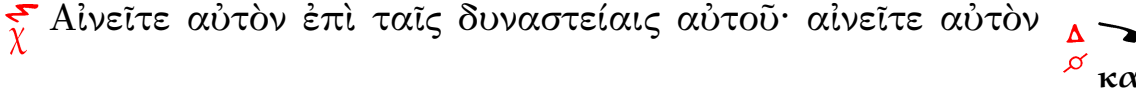
 σον η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν θρω

 ω ω ω ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω

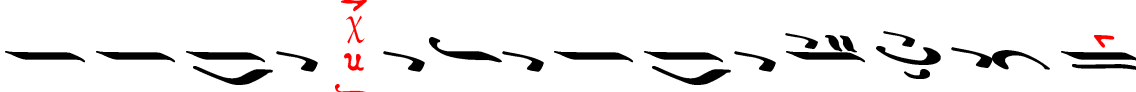
 θε ε εν τες σε τον α να στα αν τα θε ον η

 μω ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η

 μας

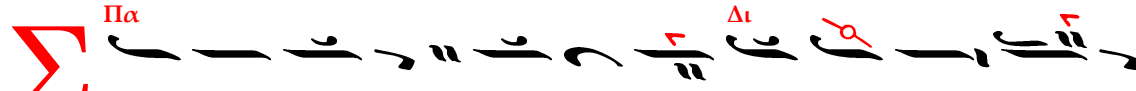
 Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

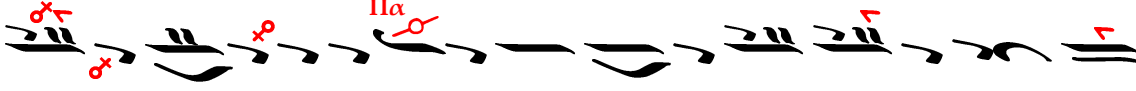
 τα το πληθος της με γα λω συ υ υ νης α α

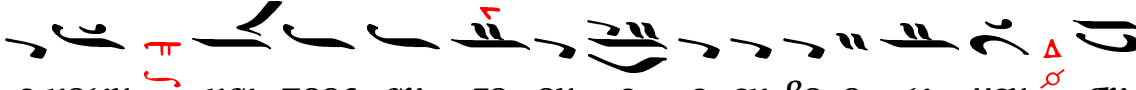
 αυ τς

 υν Πα τρι και αι Πνευ μα α τι Χρι στον α α

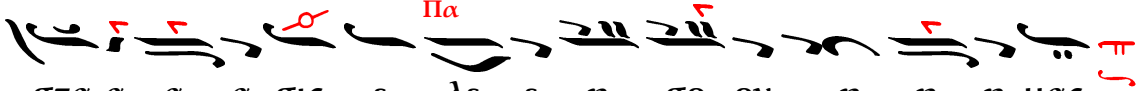
 νυ υ μνη σω ω μεν τον α να στα α ντα ε εκ νε ε

 ε κρων και προς αυ το ον ε εκ βο ο ω μεν συ

 ζω η υ πα αρ χεις η μων και αι α να α α α

 στα α α α σις ε λε ε η σο ον η η η μας

 Ἦχος

 Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν

 εν ψαλ

 τη ρι ι ω ω και αι αι κι θα α α ρα

Tρι η μερος α νε ε ε ε στης Χρι ι στε ε
 εκ τα φου κα θω ως γε ε ε γρα α α πται
 συ νε γει ει ει ρας τον προ πα το ρα α η η
 η μων δι ι ι ι ο ο ο σε και αι αι δο
 ξα α α ζει το γε νος των αν θρω ω ω ω
 πω ων και α νυ μνει ει σου τη η ην α να α
 στα α σι ιν

Τῆς Θεοτόκου Στιχηρὰ Προσόμοια δ΄.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθα. Ἦχος Δι-Θ

Χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν
 εν
 χορ δαι αις και αι αι ορ γα α νω
Υ υ υ υ υ δωρ το ο της Πη η γης σω
 τη ρι ι ι ο ο ον υ πα αρ χει πα σι ι
 τοις α α α σθε νου ου σι προ σε ελ θω μεν
 ου ουν πι ι ι ι στει και χα ρι ιν α α ρυ υ
 σω ω με ε θα

Χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ

Χ πα σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον

Φ ρε ε ε ε ε αρ το ο ζω η η ρον Πη

γης τη η ης α α α θα να α του τοις προ ο

σι ι ου ου ου σι πο ο θω ι α α σε

ων πα α ρε ε ε ε χει πλη μμυ ρα αν α α

νε ε ξα α ντληη τον

Χ **Η** γι α σε το σκη νω μα αυ του ο

Υ υ υ ψι στος

Ρ ω ω ω ω ων νυ σι ι τας ψυ υ χας το

υ δω ω ωρ τη η ης Παρ θε ε νου οι τω ων

πα θω ω ων εν ρυ υ ποις προς δρα α μω μεν

τη η Κο ο ο ο ρη και τϷ τϷ Ϸς α α πο ο

πλυ υ νω ω μεν

Του ποταμάτα ορμημάτα ευφραίνεσι
 την πόλιν τῆ Θεεού
Στα αάα αμνος ηη ιεερατο
 μαν ναάα νυ υυν αφθο ο νως πηγης
 εξ αάα ε να α ου προχεεει τοις
 αι αι του ου ου ου σι την χει α αν πα ας
 α α α ντληη σωω μεν

Τὰ αὐτὰ στιχερὰ προσόμοια εἰς δρόμον σύντομον.

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω
 αι νει τε αυ τον εν χορ δαιαις και ορ γα α νω

Υδωρ το της Πηγης σωτηριον υπαρ
 χει πασι τοις ασθενουσι προσελθωμεν ουν πιι
 στει και χαριν αρσωμεθα

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις ^ν αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λαγ μου ^ν πα

σαπνο η αι νε ^χ σα α τω ω τον Κυ ρι ον ^Δ

Φ ρε αρ το ζω η ρον ^Δ Πη γησ της α θα να

^Δ τς ^Δ τοις προσι ου ^Δ σι πο θω ^Δ ι α σε ων πα ρε ε

χει ^ν πλημ μυ ραν α νε ξαν τλη τον ^Δ

^χ **H** γι α σαι το ^χ σκη νω μα αυ τς ο Υ ψι

^Δ ςος

P ων νυ σι τας ψυ χας ^Δ το υ δω ρ της Πα ρ θε

^Δ νς ^Δ οι των πα θων εν ρυ ποις ^Δ προς δρα μω μεν τη Κο ο

ρη ^ν και τς α α πο πλυ νω μεν ^Δ

^χ **T** ου πο τα μου τα ορ μη μα τα ^ν ευ ^χ φραι

^Δ νς σι την πο λιν τς Θε ος ^Δ

Σ ταμ νος η ι ε ρα ^Δ το μαν να νυν α φθο

νως Πη γης ἐξ ἀ ἐ να ου προ χε ει τοις αι
τς 8 σι την χρι ανπασαν τλη σωμεν

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. ᾠχος πλ. α'.

ᾠχος πλ. α' Κε ρ

Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη
τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α
πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Π α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα
μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα χρι
στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα
με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν
του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παν τας α
γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη
κε ται κη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος

^{Κε}
Δ ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε
 λι στριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χουπαρ η
 μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως Χρι
 στου τερ που χο ρευ ε και α γα αλ λου Ι ι
 ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε α
 σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ ερ
 χο ο με νον

^χ
 Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο
 προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη
 τωσαν

^{Κε}
Α ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες ορ θρουβα θε ε
 ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
 δο ο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
 θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
 ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με

τά των νε κρών τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τονως
εν φθο ρα α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε τοις αυ
του ου Μαθηταις

Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος α γαλ λι α σω μεθα και ευφραν θω μεν
εν αυ τη

Π α σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα
Πα σχα πανσε βα σμι ον η μιν α νε τει λε Πα σχα
εν χα ρα αλ ληλους πε ρι πτυ ξω με θα ω ω
ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα φου
ση με ρον ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
στος τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε ε γων κη ρυ υ
ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

Ἦχος Πα φ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω

Πνε ευ μα α α τι

K αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τες

αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

A ^{Κε} να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα και

λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ

υ ρει και α λλη λυ ρς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω

με ε ε ε θα ει πω με ε εν α δε ελ φοι και

τοις μι σθ ρ ρ σι ιν η η η μας συγ χω ρη

σω ω μεν πα α αν τα α τη Α να α α στα α α

α σει και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω

μεν Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων θα να

τω ω θα α να τον πα τη η η η σας και τοις

εν τοις μνη η η η μα α α α σι ζω ην

χα α ρι σα α με νο ο ο ος

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ψάλλεται τρίς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ ἱερεύς·

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν φάλλει τρεῖς ἄνευ στίχων τὸ παρὸν τροπάριον·

ᾠχος Πά Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Ἀκολουθῶς φάλλεται τὸ αὐτὸ ἐξάκις ὑπὸ τῶν χορῶν, τοῦ ἱερέως λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς εἰς μὲν τὸν α' στίχον ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης, εἰς δὲ τὸν β' εἰς τὸ νότιον μέρος αὐτῆς, εἰς δὲ τὸν γ' εἰς τὸ ἀνατολικόν, εἰς δὲ τὸν δ' εἰς τὸ βόρειον, εἰς δὲ τὸ Δόξα Πατρὶ ἔμπροσθεν τῆς Προσκομιδῆς, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν αὐθις

ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης.

Τέλος ψάλλει πάλιν ὁ ἱερεὺς·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ὕμνου·

ζω ἠν χα ρι σα αμε νο ο ο ο ο ο ο ο ος

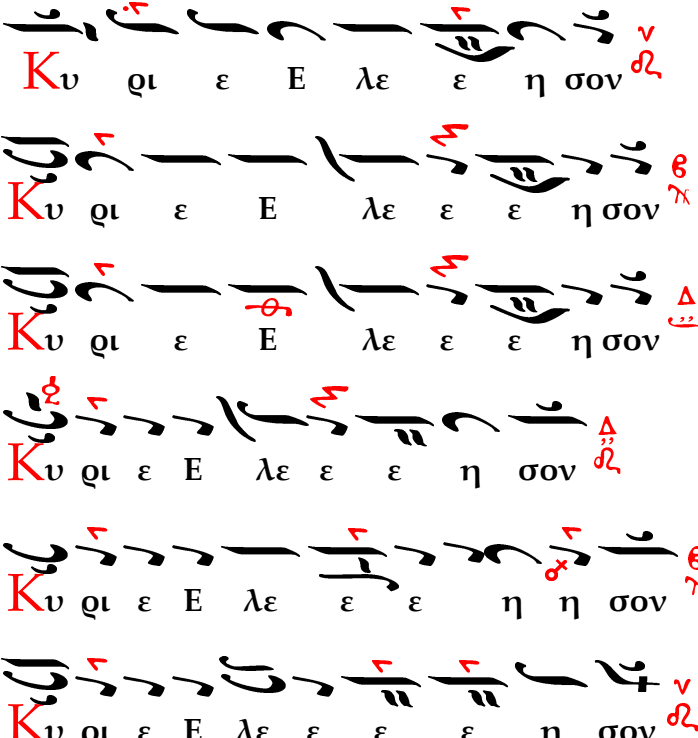
Ὁ ἱερεὺς ἐξέρχεται εἰς τὴν Ὠραίαν Πύλῃν καὶ θυμιᾷ τὰς εἰκόνας καὶ τὸν λαόν.

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέξιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

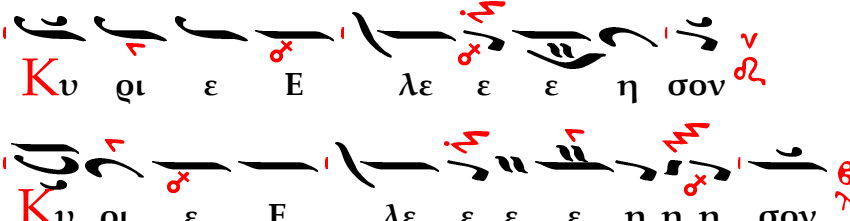
Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πᾶρ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἁγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πᾶρ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Ταῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Δ

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.
(ξε' 2)

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον η μας

Δ

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς
δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον η μας

Δ

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι,
ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σωτεεεε

σον η μας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξστ' 2)

Σωσον η μας Υιεεθεου οανα

σας εκνεκρων ψαλλοντας σοι αλληλιστα

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ
σωτήριον σου. (ξστ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λυ ρ ι α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λυ ρ ι α

Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λυ ρ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νυ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

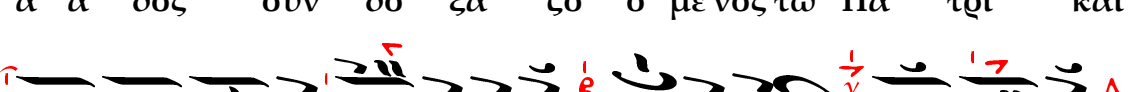
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

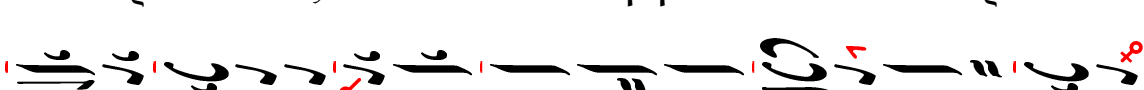
Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πά Πα ρ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐ-
 τοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

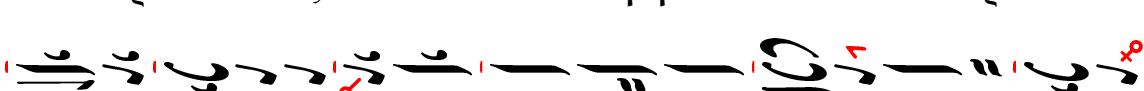

 οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ
 προσώπου πυρός.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

 οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ
 Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Xρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ασ και τοι
οις ε εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι σα α με νο

Στίχ. δ'. Αὐτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ
εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Xρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ασ και τοι
οις ε εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι σα α με νο
ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ.

Εν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε
ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα
ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ασ εκ νε
κρω ω ω ω ων

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλλη λη λη λη λη λη λη λη

Εἶτα τὸ τροπάριον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Πάφ

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ασ και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Ὑπακοή.

Ἦχος Δι-Θ

Π ρο λα βσ αι τον ορθρον αι πε ρι Μα ρι
αμ και ευ ρου σαι τον λι θον α πο κυ λι σθε ντα τς
μνη μα τος η κου ον εκ τς Α γγε λς τον εν
φω τι α ι δι ω υ πα αρ χο ντα με τα νε
κρων τι ζη τει τε ως αν θρω πον βλε πε τε τα εν
τα φι α σπα αρ γα να δρα με τε και τω κο σμω
κη ρυ ξα τε ως η γε ρ θη ο Κυ ρι ος θα να τω
σας τον θα να τον ο τι υ πα ρ χει Θε ου Υι ος
του σω ζοντος το γε νος των αν θρω ω ω ω πων

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

Τῆ ὑπερμάχῳ. Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

Ε ξ α κε νω ω ω τϷ ΣϷ πη γης θε ο χα
ρι τωω τε ε πι βρα βε ε ευ εις μοι πη γα ζϷ
σα τα να μαα τα α ε να ως τη ης Σης χα
ρι ι τος υ περ λο γον τον γαρ λο ο ο γον ως τε
κϷ σαν υ περ εν νοιοι αν ι κε τευ ω Σε
δρο σι ζειν με ε Ση χα ρι τι ι να κρα ζω ω Σοι
χαι ρε υ υδωρσω τη η ρι ι ον

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

Αὐτόμελον.

(Ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα πλὴν τῶν μεθεόρτων τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς).

Ἦχος ᾠδὴ Γα ρ

Ε ι και εν τα φω κα τηλθες α α θα να α τε
α λλα του Α δϷ κα θει λες τη ην δυ να α μιν και
α νε στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ
ναι ξι Μυρο φο ροις φθε γξα με νο ος χαι ρε ε τε
και τοις σοις Α πο στο ο λοις ει ρη νηνδω ρου με

νος ο τοις πε σου σι πα ρε χων α α να στα α

σι ι ι ι ν

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Μετὰ τὸ κοντάκιον ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί,

Ὁ διάκονος· Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἄ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου, ἀρχομένου τοῦ ἄ χοροῦ.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

σοι εἰς Χρι στον ε βα πτι σθη η η τε ε

Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε Α λλη

λθ ς ς ς ι ι ι ι α (δὶς)

Τὸ τρίτον

σοι εἰς Χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι

σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Χρι

στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε Α λλη

λθ ς ς ς ι ι ι ι α

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην ^Δ_δ

Χ ρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε

ε Α λλη λϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α ^π₉

Ν ε ε δυ υ υ υ να α α α μισ ^π₉

Ο ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι οι ^π₉

εις Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε ε

βα α α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε ^{Νη} ^{Πα}

ε ε ε ε ε ^Δ_δ Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε

ε ^π₉ ε ε νε δυ υ υ υ υ υ σα α α σθε ε

ε ε ε ε ε ε ^Δ_δ Α α α α α λλη λϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ι ι ι α α α ^χ ^π₉

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον ζήτει τῇ Κυριακῇ τοῦ δ' ἤχου, ἀλληλουΐα ἀποστολικόν, ζήτει τῇ Πέμπτῃ.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ργ'.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
(ργ' 24)

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον Κύριε ὁ Θεός μου,
ἐμεγαλύνθης σφόδρα. (ργ' 1)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Ω ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σα Κυ ρι

ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σας

Χ Ευ λο γει η ψυ χη μ ε τον Κυ υ ρι ον Κυ

ρι ε ο Θε ος μ ε με γα λυν θης σφοδρα

Ω ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σα Κυ ρι

ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σας

Χ Η τω η δο ξα Κυ ρι ου εις τας αι ω νας

ευ φραν θη σε ται Κυ ρι ος ε πι τοις ερ γοις αυτου

Ω ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σα Κυ ρι

ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σα α α α α ας

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 1-8).

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερόν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνάτην. Καὶ τισ ἀνῆρχωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐβαστάζετο, ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην ὠραίαν τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερόν· ὃς

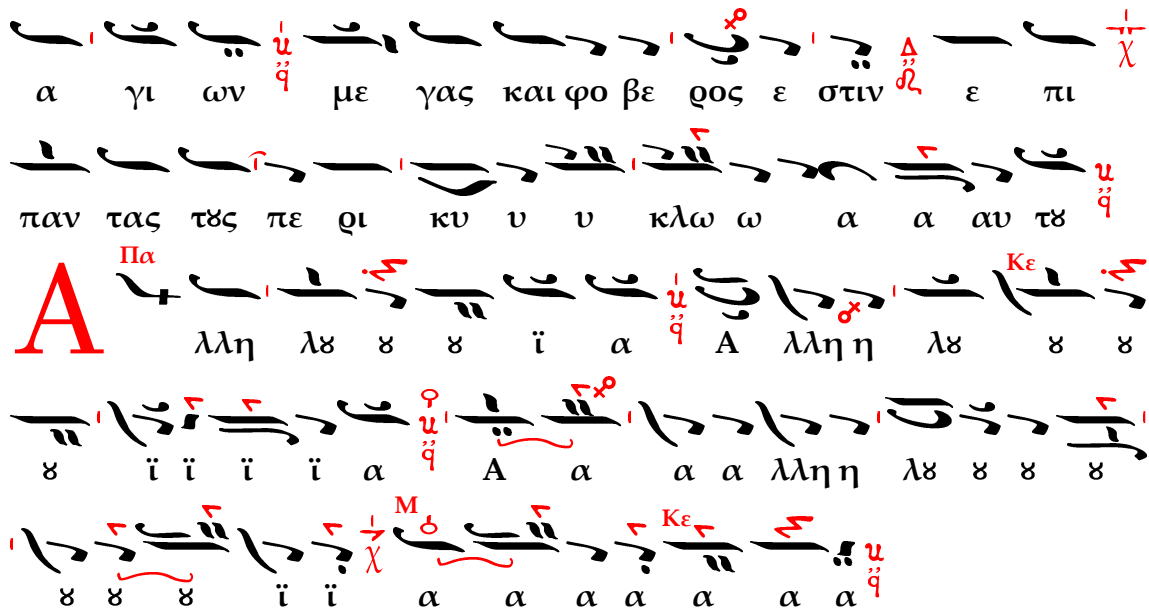
ιδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερὸν ἠρώτα ἐλεημοσύνην. Ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ εἶπε· Βλέψον εἰς ἡμᾶς. Ὁ δὲ ἐπέιχεν αὐτοῖς προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν. Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι· ὃ δὲ ἔχω τοῦτό σοι δίδωμι· ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ἔγειραι καὶ περιπάτει. Καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρε· παραχρῆμα δὲ ἐστερεώθησαν αὐτοῦ αἱ βάσεις καὶ τὰ σφυρά, καὶ ἐξαλλόμενος ἕστη καὶ περιεπάτει, καὶ εἰσῆλθε σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν περιπατῶν καὶ ἀλλόμενος καὶ αἰνῶν τὸν Θεόν.

Ἀλληλούϊα. ᾠχος α'. Ψαλμὸς πη'.

ᾠχος 4 Κε 6

A ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ï α ^{Κε} Α λληη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ï ï ï ï α Α α α α λληη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ï ï ï ï α
Χ Ε ξο μο λο γη σον ται οι ου ρα νοι τα θαν
 μα σι α σου Κυ ρι ε και την α λη θει α
 αν σθ εν εκ κλη σι ι ι α α Α α α γι
 ι ι ι ων

A ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ï α ^{Κε} Α λληη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ï ï ï ï α Α α α α λληη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ï ï ï ï α
Χ Ο Θε ος ο εν δο ξα ζο με νος εν βϑ λη

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς· Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

(Ἰω. β' 12-22).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ ἔμεινεν οὐ πολλὰς ἡμέρας. Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς. Καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα καὶ περιστεράς καὶ τοὺς κερματιστὰς καθημένους, καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων πάντα ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, τά τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας, καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεεν τὸ κέρμα καὶ τὰς τραπέζας ἀνέτρεψε, καὶ τοῖς τὰς περιστεράς πωλοῦσιν εἶπεν· Ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν· μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου οἶκον ἐμπορίου. Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι γεγραμμένον ἐστίν, Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου καταφάγεται με. Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποιεῖς; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν. Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Τεσσαράκοντα καὶ ἕξ ἔτεσιν ὠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν; Ἐκεῖνος δὲ ἔλεγε περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ. Ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγε, καὶ ἐπίστευσαν τῇ

γραφῆ καὶ τῷ λόγῳ ὃν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.

ᾠχος ἰὺ Δι σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι ο ι ο ι ο ι

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Χερουβικόν. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Πά

Πα
 Ο ι τα α α α α α α α α α α α
 Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου ου βι ιμ μ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μ υ
 στι ι κω ως ε ι κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ε ι ε ι
 κο νι ι ι ι ι ζον τε ες και αι αι αι αι αι
 Πα
 αι αι αι αι τη η η η η η η η η η η η

η η ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι ζω

ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α δι ι ι ι τον τρι σα α α α γι ι ον

υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο ον προ σα α α α α α

α α προ σα α α α α α α δο ον τε ες πα σαν

την βι ι ο ο ο τι ι ι κη η η η ην α

πο θω ω ω με ε θα α με ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι με ε ε ε ε

ρι ι μνα αν

Ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω τον

Βα α α σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

βα σι ι λε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε βα σι ι ι λε ε ε ε ε ε ε α α των ο

ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε ε ε νοι

Τ α ι ς α α γ γ ε ε λ ι ι κ α ι ς α ο ρ α α α α
τ ω ς δ ο ρ υ φ ο ρ ο υ ο υ ο υ μ ε ε ν ο ν τ α α α α α
α ξ ε ε σ ι ι ν Α λ λ η λ ο υ ο υ ο υ ι ι ι
α α α α α α α α α α α α α α α α
α

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η η σ ο ν
Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η η σ ο ν
Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σ ο ν
Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η η σ ο ν

Π α ρ α α σ χ ς Κυ υ ρ ι ι ε
Π α ρ α σ χ ς Κυ υ ρ ι ε
Π α ρ α α σ χ ς Κυ υ υ ρ ι ε
Π α ρ α α σ χ ς Κυ υ ρ ι ι ε
Π α ρ α α σ χ ς Κυ υ ρ ι ι ε

Π^{Πα} α ρα α σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Κ^{Πα} αι τω πνευ μα α τι ι ι σϞ

Σ^{Πα} οι οι Κυ υ ρι ι ε

Α^{Πα} γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η η ι ι

σχυ υς μϞ^{Κε} Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α α

α α μϞ^{Δι} και κα τα φυ γη η μϞ και ρυ υ

υ στη ης μϞ Ἔτερον ἀργόν

Α^{Πα} γα πη η η σω σε ε Κυ υ υ ρι ι

ι ι ε ε ε η η ι ι σχυ υ υ υ υς

μϞ^Μ Κυ ρι ι ο ος στε ρε ε ε ω ω

μα α α α α μϞ^{Δι} και αι κα τα φυ υ γη

η η η η μϞ Ϟ και αι ρυ υ υ ς η η η ης

μϞ

Π^{Πα} α τε ρα γι ον και Α α γι ο ον Πνε

ευ μα^{Κε} Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον και

α χω ω ρι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ελεονειρηνηνης θυσιαν

αιαινεεσεεως

Καιμετατπνευμαατοοςσθ

Εχομενπροςτοονκυυριιον

Αξιιιονκαιδικαιον

ΑγιοςΑγιοοςΑγιοςΚυ

υριοοςΣααββααωωθ πληηρηςοσρα

νο ος και η γη της δο ο ο ξη ης σα ω
σαν να εν τοις υ υ ψι ι σοις Δι Κε ευ λο γη με
νος ο ερ χο ο ο με νος εν ο νο μα τι
Κε Κυ ρι ι ι ς Δι Ω σα αν να α α α α εν
τοις υ ψι ι ι σοις
Α α α μη ην **Α** α α α μη ην
Σ ε ε υ μν ς ς ς μεν σε ε Ευ λο
γ ς ς ς μεν σοι ευ χα ρι στ ς ς μεν Κυ
υ υ ρι ε και δε ε ο ο με ε θα α α
σα ο Θε ο ος η η μων

Ὁ δὲ ἱερεὺς κλίνει τὴν κεφαλὴν μετὰ πάσης κατανούξεως εὐχεται, σφραγίζει τὰ τίμια δῶρα, εἶτα ἐπεύχεται καὶ θυμιῶν τρεῖς ἐκ γ' τὰ ἅγια λέγει ἐκφώνως·

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὁ χορὸς τὸν εἰρμὸν τῆς θ' ᾠδῆς.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ο Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α
τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η
Α γνη η Πααθ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε και

πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ο
 σο ος γι ο ος α νε ε ε στη η η τρι ι
 η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

Φ ω τι ι ι ζ ς φω τι ι ι ζ ς η νε
 ε ε α α Ι ι ε ε ρ ς σα α α λη ημ
 η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου
 ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε
 χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α
 α α αλ λου ου Σι ι ι ων συ υ υ υ δε
 ε Α α α γνη η η η τε ερ π ς Θε ε
 ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γε ρ σει
 του ου το ο ο ο ο κ ς ς ς σ ς ς ς

Καὶ πάλιν ἐπεύχεται ὁ ἱερεύς, καὶ εἶτα λέγει ἐκφώνως·

Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός), ὄν χάρισαι ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ὁ χορός· Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

*

Κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε. τὸ Μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου. Πρὸς τό, Τὴν τιμιωτέραν.

Ἦχος Δι-Θ

δωρο ζω υ υρ ρη τον τη ης πη η γη η
 ης να μα το προ χε ε ο ο ον τον α θα α να
 τον δρο ο σι ι σμον το νε κταρ το ο ο θει ει
 ει ον την ξε νη η ην α α αμβρο ο σι ι ι
 αν το με λι ι ι το ο εκ πετρας πι στει
 τι μη η σω ω με ε εν

*

Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πα-Θ

ω ω ω ω ω ω μα α α α α α α α
 α α α χα α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α χα α α α α α α α α α α α α

ρα α α α α Χρι ι ι ι ι ι σω μα α α
 α α Χρι ι στϛ ϛ με τα λα α α α α α α
 α α α α α χα α α α ρα α α α
 α α α α α α α α α α χα α α α
 ρα α α α α α με τα λα α α α α α
 α α α α α α α α χα α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α χα α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α χα α α α α α α α α α α βε ε ε
 ε ε με τα α λα α α α βε ε τε ε πη
 η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η χη η η η η η η η η η
 η η η η η η χη η η η η η η η η η η
 η η η η η η ης α θα α α να αα ρα χα α
 α α α α α α α χα α α α α α θα να
 α α α α α τϛ ϛ γε ε ε λιε ε ε ε ε

ε ε ευ σα α α α α α α γε ε ε ε

ε ευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Ὁ χορός, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν τὸ φῶς·

Ἦχος Πά Πα ρ

Xρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οισ εν τοι οισ μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σε με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σε

Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη

λϑ ἰ χ α α α Δ

Καὶ ἀντὶ τοῦ Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, πάλιν τό·

Ἦχος Δι-Θ

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημασι ζω ην

χα ρι σα με νος (τρὶς) με τέλος ζω ην

χα ρι σα με νο ο ος

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

* * * * *